

עין מושפט
גד מצורה

בא א מיי פ"ח מהלסת מעולה הלכה ז:
בב ב מיי שם הלכה ז:
בג ג מיי פ"ח מהל' לסיורי מנחה הלכה יג:
בר ד מיי פ"י מהל' משריק הלכה יא:

בב ה מיי פ"ח מהל' מעולה הלכה ז:

בו ד מיי פ"ח מהל' לסיורי מנחה הל' יג:

בו ז מיי פ"ח מהלסת שקלים הלכה ז:

שיטה מקובצת

א] בו אמר רב מנחם אמר קרא: [ב] קרבנם לאכילה לאכילת קדשים: [ג] חולין פשיטא מאי בעו ההם. פ"ה משום דמכנס חולין לעזרה ולא נזירא דלא שייך לאסור כי אם בהקדבה ועוד דבפקד התערבותא אמרינן דרשאין הכהנים תחת לחותם הביתין חולין: כר א) א"כ משמע דלא שייך חולין בעזרה כי אם בביתם: וירחי: ד] הכי אמר: ערבין (דף ד ע"א): [ה] אלא הכהנים. גליון ומטעים הם שאינן ר"ל אלא אותה שבאר מכהנים: כע"ז עיין ש"י (דף קן) דין מו (ב:): [ו] כהן: ע"י חסיד לקמן (דף ג ע"א): [ז] את הקרבן שחבת את האברים: ליתא נסח: [ח] מאי קרא אות ה' נסח: [ט] עמה כר וחביבה כולה נמוק: [י] בתורת כהנים קא דריש עמה כר: [יא] קדשים ר"ל דואר הדבא ר"ל שנוטלין המלה למלות עורות: [יב] לעלים בלשנת בית הפזרה היו מולחין אותה שנוטלין מהם: והא דאמר רבא ששם היו עורות עורות קדשים לאו דף ב: וכוון רשאין כהנים לתת לחמן מצלי חולין ותרומה ונפקא ליה בגמ' מדמצי למשאה לגדולה ושמא צלותם תצלין פשיטא שיכול ליתן מלה של קודש כמו בקדשים עממן:

ת"ל ברית מלח עולם הוא. ר"ת גורם מלת ברית כדפרשית לעיל (דף ט:): **כל** בהן ששוקף אינו **חוטא**. לכן בזכרי אפילו ליום פטורים כמו כהנים כדפרש טעמא דמסכת שקלים כל העובר על הפקודים ושצט לוי לא נפקד אצל רבן יוחנן בן זכאי דריש כל העובר עובר בים סוף אף על גב דמצינ דפרשת אלה פקודי מלח ככר ואלף י"ו ומשעה היינו לתרומת האדנים דשלם תרומות היו כדמפרש קונטרס דפרשת כי תשא ובאותה של האדנים לא היה שצט לוי אצל צאותה של זורק קרבנות היו והשתא ניחא טפי הא דמצינ כל העובר בים סוף י"ו [משמעת] (על הפקודים ז' דהא) [והא] דמצינ על הפקודים משום תרומת אדנים ומיהו צלא"ה יס לפרש כל העובר על הפקודים שנפקדו צין לצדס צין עס ישראל: **שהכהנים** דורשין מקרא זה דעצמן. משמע דרבן יוחנן בן זכאי לא ש' היה כהן והא דמניס כסיפרי גבי פרה שאמר רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו מה שעשו ושרתו ידי שכתמי לאו דהוא עצמו קאמר אלא כלומר ע"פ הוראמו והא דמסקינן התם ויש אומרים היכל היה אלא שלא היה יכול לומר מה שעשו ושרתו ידי היינו טעמא לפי שלא שרפו פרה בימיו:

אינו חוטא כדפרשנא בפ"ג (לעיל כא): דמימו ומפרי להו לציוור שאינו שוקל חוטא. דכל הלאו ליפקד קאמר דהיינו מכן כ' שס ומעלה לעצמן. להנאמן (דמקן חו): להנאמן ושלן דין (ערכין ד). שלנו הן. מנאמן בלאו אף משלנו שהיי כל הקרבנות מן הלכה בלאו, וכדי יוחנן בן זכאי לא דריש וכל מנחת כסן אלא מנחה שהכסן מיכא מביטא, מש"ה חוטא (דמקן חו: ובש"י ערכין ד.ד.) מנאמן בלאו אף משלנו שהיי כל הקרבנות מן הלכה בלאו, וכדי יוחנן בן זכאי לא דריש וכל מנחת כסן אלא מנחה שהכסן מיכא מביטא, מש"ה חוטא (דמקן חו: ובש"י ערכין ד.ד.)

בא:

בלשבת המלח ששם מולחין עורות קדשים. מימה דמסכת מדות (פ"ה מ"ג) דחשיב שם לשכות צנעורה קמני לשכת המלח ששם היו נותנין מלח לקרבן לשכת הפרוה ששם היו מולחים עורות י"א קדשים וי"ל דהא דקאמר הכא ששם מולחין עורות קדשים י"ב לאו דוקא אלא כלומר משם היו נוטלין מלח למלות עורות קדשים צלשכת הפרוה והמלה לא היה נמון צלשכת המלח למלות כי אם להצניעו שם והא דקמני עלה צמסכת מדות (גס זה שס) ששם היו נותנין מלח לקרבן היינו כלומר הצניעו לזורק קרבנות כגון למלות עורות וכל דבר וקשיא לפירוש זה דל"כ היתה מלח גד' מקומות והכא לא חשיב אלא שלשה: **והקבוצרת**. ואס תאמר למח מולחין את הקטורת צראשו של הפנימי היה קרב וי"ל לפי שעל הכנס היה מתלכלך דסם האזנים אצל על המוצה היו מולחין דבר יבש קומץ ולצונה ומנחת כהנים ומנחת כהן משחי ואע"פ שהיו מולחין שם עולה העוף היה י"ל מועט:

חולין פשיטא מאי בעו התם. פ"י בקונטרס משום דמכניס חולין לעזרה ומשני אע"ג דלמר מר יאכלו שילכלו עמה חולין ותרומה ופ"י בקונטרס כלומר חוץ לעזרה יאכלו חולין ותרומה ויכניסו ו' ויאכלוה על השוצע ותימה ו' הוואלי והני חולין זורק כחילת קדשים הן לימיז להו מלה (י) לקדש ומיהו אפילו צנעורה מכניסים תצלי חולין דמנן בפ' כל המדיר (וצמיס דף ב: וכוון רשאין כהנים לתת לחמן מצלי חולין ותרומה ונפקא ליה בגמ' מדמצי למשאה לגדולה ושמא צלותם תצלין פשיטא שיכול ליתן מלה של קודש כמו בקדשים עממן:

ת"ל ברית מלח עולם הוא. ר"ת גורם מלת ברית כדפרשית לעיל (דף ט:): **כל** בהן ששוקף אינו **חוטא**. לכן בזכרי אפילו ליום פטורים כמו כהנים כדפרש טעמא דמסכת שקלים כל העובר על הפקודים ושצט לוי לא נפקד אצל רבן יוחנן בן זכאי דריש כל העובר עובר בים סוף אף על גב דמצינ דפרשת אלה פקודי מלח ככר ואלף י"ו ומשעה היינו לתרומת האדנים דשלם תרומות היו כדמפרש קונטרס דפרשת כי תשא ובאותה של האדנים לא היה שצט לוי אצל צאותה של זורק קרבנות היו והשתא ניחא טפי הא דמצינ כל העובר בים סוף י"ו [משמעת] (על הפקודים ז' דהא) [והא] דמצינ על הפקודים משום תרומת אדנים ומיהו צלא"ה יס לפרש כל העובר על הפקודים שנפקדו צין לצדס צין עס ישראל: **שהכהנים** דורשין מקרא זה דעצמן. משמע דרבן יוחנן בן זכאי לא ש' היה כהן והא דמניס כסיפרי גבי פרה שאמר רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו מה שעשו ושרתו ידי שכתמי לאו דהוא עצמו קאמר אלא כלומר ע"פ הוראמו והא דמסקינן התם ויש אומרים היכל היה אלא שלא היה יכול לומר מה שעשו ושרתו ידי היינו טעמא לפי שלא שרפו פרה בימיו:

הקומץ רבה

פרק שלישי מנחות

יז **וכן לקדרה**. אין לריך למולחה יותר: **שעל הכנס כו'.** שנופל שם כשמולחין (את הקומץ) ז' את האזנים כדאמרן לקמן בשלשה מקומות נמוה: **אין מועלין בו.** דשזב אינו רלחי: **מאי ח' קראס.** דשעל גבי האזר מועלין דמצינ והשליכו עליהם הכהנים מלח והעלו אותם עולה

י **תנו רבנן** *מלח שעל גבי האבר מועלין בו שיע"ג הכבש ושבראשו של מזבח אין מועלין בו א' ואמר רב מתנה מאי קראה י והקרבתם לפני ה' והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עולה לה': י תנן התם י על המלח ועל העצים שיהו הכהנים נאותין בהן אמר שמואל לא שנו אלא לקרבנם אבל לאכילה לא קא ס"ד מאי לקרבנם למלות קרבנם ו' לאכול אכילת קדשים השתא למלות עורות קדשים יהבינן לאכילת קדשים לא יהבינן א' דתניא נמצאת אתה אומר י בשלשה מקומות המלח נתונה בלשבת המלח ועל גבי הכבש ובראשו של מזבח בלשבת המלח י ששם מולחין עורות קדשים על גבי הכבש ששם מולחים את האברים בראשו של מזבח ששם מולחין הקומץ והלבונה והקטורת ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים ועולת העוף אלא מאי לקרבנם לאכילת קרבנם ומאי לאכילה אכילה דחולין ו' חולין פשיטא מאי בעו התם אע"ג דאמר מר ס' ²¹אכלו דשיאכלו עמה חולין ותרומה כדי שתהא נאכלת על השובע אפילו הכי מלח דקדשים לא יהבינן להו אמר ליה רבינא לרב אשי ה"נ מסתברא דאי סלקא דעתך מאי לקרבנם למלות טעמא דאתני בית דין האי לא אתני בית דין לא השתא לישראל יהבינן לכהנים לא יהבינן דתניא יכול האומר הרי עלי מנחה יביא מלח מתוך ביתו בדרך שמביא לבונה מתוך ביתו ודין הוא נאמר הביא מנחה והביא מלח ונאמר הביא מנחה והביא לבונה מה לבונה מתוך ביתו אף מלח מתוך ביתו או כלך לדרך זו נאמר הביא מנחה והביא מלח ונאמר הביא מנחה והביא עצים *מה עצים משל ציבור אף ימלח משל ציבור נראה למי דומה דין דבר הנוהג בכל הזבחים מדבר הנוהג בכל הזבחים ואל תוכיח לבונה שאינה נוהגת בכל הזבחים או כלך לדרך זו דנין דבר הבא עמה בכלי אחד מדבר הבא עמה בכלי אחד ואל יוכיחו עצים שאינן באין עמה בכלי אחד ת"ל ³ ברית מלח עולם הוא ולהלן הוא אומר ימאת בני ישראל ברית עולם מה להלן משל ציבור אף כאן משל ציבור אמר ליה קאמר רב שישא בריה דרב אידי לא צנרכא אלא לכן בוכרי דתנן י אמר רבי יהודה העיד בן י בוכרי ביבנה כל כהן ששוקל אינו חוטא אמר לו רבן יוחנן בן זכאי לא כי אלא יכל כהן שאינו שוקל חוטא ו' אלא שהכהנים דורשין מקרא זה לעצמן ⁵ וכל מנחת ו' כהן כליל תהיה לא תאכל הואיל ועומר ושתי הלחם ולחם הפנים שלנו היא היאך נאכלין ולבן בוכרי כיון דלכתחילה לא מוחיב לאיתויי כי מייתי נמי חוטא הוא דקא מעייל חולין לעזרה ס' דמייתי ומסר להון לציבור סלקא דעתך אמינא כי

רב מרדכי לרב אשי ז' הכי קאמר רב שישא בריה דרב אידי לא צנרכא אלא לכן בוכרי דתנן י אמר רבי יהודה העיד בן י בוכרי ביבנה כל כהן ששוקל אינו חוטא אמר לו רבן יוחנן בן זכאי לא כי אלא יכל כהן שאינו שוקל חוטא ו' אלא שהכהנים דורשין מקרא זה לעצמן ⁵ וכל מנחת ו' כהן כליל תהיה לא תאכל הואיל ועומר ושתי הלחם ולחם הפנים שלנו היא היאך נאכלין ולבן בוכרי כיון דלכתחילה לא מוחיב לאיתויי כי מייתי נמי חוטא הוא דקא מעייל חולין לעזרה ס' דמייתי ומסר להון לציבור סלקא דעתך אמינא כי

יחנן בן זכאי לשמעון מה שעשו ושרתו ידי שכתמי לאו דהוא עצמו קאמר אלא כלומר ע"פ הוראמו והא דמסקינן התם ויש אומרים היכל היה אלא שלא היה יכול לומר מה שעשו ושרתו ידי היינו טעמא לפי שלא שרפו פרה בימיו:

אינו חוטא כדפרשנא בפ"ג (לעיל כא): דמימו ומפרי להו לציוור שאינו שוקל חוטא. דכל הלאו ליפקד קאמר דהיינו מכן כ' שס ומעלה לעצמן. להנאמן (דמקן חו): להנאמן ושלן דין (ערכין ד). שלנו הן. מנאמן בלאו אף משלנו שהיי כל הקרבנות מן הלכה בלאו, וכדי יוחנן בן זכאי לא דריש וכל מנחת כסן אלא מנחה שהכסן מיכא מביטא, מש"ה חוטא (דמקן חו: ובש"י ערכין ד.ד.) מנאמן בלאו אף משלנו שהיי כל הקרבנות מן הלכה בלאו, וכדי יוחנן בן זכאי לא דריש וכל מנחת כסן אלא מנחה שהכסן מיכא מביטא, מש"ה חוטא (דמקן חו: ובש"י ערכין ד.ד.)

מסורת הש"ס

א) חוספתא דמנחות פ"ו ה"ב,
ב) שקלים פ"ו ה"ב,
ג) חוספתא פ"ו ה"ב ע"ש,
ד) יומא ט"ו,
ה) תמורה כב,
ו) שקלים פ"ח מ"ד לקמן מו:
ז) ערכין ז' (ו) ונעביר גורם טבירן,
ח) ונבי מוס' יומא ל':
ד"ה תיחוש,
ט) ד"ו שייך לעיל,
י) וזו פרסה ב',
יא) צ"ח מ"ו,
יב) דף כב,
יג) ופ"ח ה"ג,
יד) שמתן ב',
טו) ופ"ח ה"ג,
טז) שמתן ב',
יז) ונע"ש מוס' (ק) כמ"ל: ואחלה,
יח) ד"ה אוכלין עמה ובמוס' פסחים סו:
ד"ה מיכאס ובמוס' לקמן פ:
ד"ה וכו' ובמוס' כ"ב פל':
ד"ה ודלמא ובמוס' מילין ק"ו:
ד"ה וכו' וזכאי עו.
ד"ה ויחלסו,
ל) ויחלסו,
מ) כמ"ל: ואחלה,
נ) ד"ה דקש,
ס) ונבי דש"י שנת לר.
ד"ה מרומסן מרומסן:

תורה אור השלם

- והקרבתם לפני יי והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עולה י יחזקאל גמ דר לוי:
והזאת מנחה אכילו אחרון וקניז מצות אהל במוקס קדש מחצר אהל מועד יאכילו: וקרא ו י כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל לוי: נתתי לך ולבניך ולבנותיך אחר לקח עולם ברית מלח עולם הוא לפני יי ו לזרעך אחר:
- במדבר יח ט ביום השבע ביום השבת יערכנו לפני יי קמור מצאת בני ישראל ברית עולם: ויקרא ח כ וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל:

ויקרא ט טז

הגהות הב"ח

א) דש"י ד"ה עצם וכו' לקמן הסיד ואח"כ מ"ה בבלי הובדחים:
עליז ומלה וכו' הכהנים הסיד ואח"כ מ"ה בבלי אחד מלה וכו' ככלי אחד סס"ד:
ב) ד"ה אלא וכו' בשקלים.
י"ב אי"כ א"ל לטס מלח מנחה וי"א שנומיס מישלח דמסמיס כסוף הדף:
א) ד"ה כל כהן וכו' וי"א שס שצט לוי:

גליון הש"ס

גב' מה עצים משל צבור.
ע' וזכמיס דף ג ע"א מוס' ד"ה ל':

מוסף רש"י

יאכלו, שיאכלו עמה מנחה ותרומה. גבי שני ונע"ש דקדק בחלל אהל מועד יאכלו וקא דריש יאכלוה קרא יתיירא הוא, וקאמר יאכלו בלא ה"א, יאכלו עמה חולין ותרומה וכו', ולי קשיא הא חוץ ממקיסין חולין לעזרה סא לא קשיא יאכלוס מנחון ואח"כ יכסו ויאכלו ממנחה כדי שחלל' עס השפט אפילה חזונת, יאכלוה. ה"א ויאכלו קדשים דמשעת ויאכלו למחר (ומתורה כב), אינו חוטא. ואע"י דמצינ שמתן ב' כל העובר על הפקודים וכהנים לא נפקדו סא לוי נמיסן שקלים לצדס